

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219202257
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7219202257.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej PhD. a Mgr. Miloša Greguša v právnej veci starostlivosti o maloletého A. I. nar. XX.XX.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťa rodičov: B. K. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej na H. ul. č. XX v C. zastúpenej JUDr. Ingrid Kovalčukovou advokátkou so sídlom AK na Štúrovej ul. č. 22 v Košiciach a otca B. I. nar. XX.XX.XXXX bývajúcim na C. ul. č. XX v C. zastúpeného JUDr. Evou Hencovskou advokátkou so sídlom AK na Bajzovej ul. č. 2 v Košiciach v konaní o návrhu matky na zmenu neodkladného opatrenia a návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo 17.9.2020 č.k. 266P/65/2019-155 a uzneseniu Okresného súdu Košice II zo 9.12.2020 č.k. 26P/65/2019-305 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením zo 17.9.2020 návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s odôvodnením, že z doposiaľ zistených skutkových okolností dospel k uzáveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, nakoľko nebola osvedčená naliehavá potreba okamžite upraviť pomery mal. dieťaťa do času, kým bude rozhodnuté vo veci samej. Pri rozhodovaní súdu na základe návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť osvedčený kvalifikovaný a bezprostredný zásah do práv a záujmov dieťaťa, ktorý si vyžaduje okamžitú nápravu. Súd po posúdení skutkových okolností uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že v tomto prípade nie sú dané okolnosti, ktoré by odôvodňovali okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Výnimočnosť prípadu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť odôvodnená tým, že bez okamžitej dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Matka však neuviedla a nepreukázala žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého. Z podaného návrhu vyplýva, že riadna starostlivosť o maloletého je zabezpečená, a že takisto nie je ohrozená jeho výživa. Okrem toho bol súd toho názoru, že všetky matkou uvádzané skutočnosti sú relevantné pre konanie vo veci samej a budú predmetom dokazovania v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému. Súd tiež poukázal na to, že vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie, a to za účelom zistenia vzájomných väzieb medzi členmi rodiny, posúdenia rodičovských kompetencií na strane matky a otca, posúdenia vôle maloletého v otázke úpravy styku a určenia najvhodnejšieho spôsobu úpravy styku maloletého s rodičmi, pričom otázky pre znalca navrhované účastníkmi konania, ktoré súd vyhodnotil ako otázky právneho charakteru, resp. ktoré znalcovi nepoložil, mu môžu účastníci klásť priamo na pojednávaní. Rozhodnutie právne odôvodnil čl. 11 ods. 1 CMP, ust. § 1, § 2, ods. 1, 2 CMP, § 360 ods. 1, 2 CMP, § 324 ods. 1, 3 CSP, § 325 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1, 2 CSP a § 331 CSP.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP. V podstatnom uviedla, že dôvodnosť návrhu riadne argumentovala zmenou pomerov a naliehavosťou situácie maloletého, ktoré spočívali: v zásadných

zmenách výchovného prostredia u otca, ktorému bolo dieťa zverené NO zo dňa 12.3.2020, ktoré zmeny sa bezprostredne týkajú maloletého, keď ten je po odchode netere otca z prenajatého bytu nútený zdieľať obydlie s cudzími náhodnými osobami, ktorým otec prenajíma časti prenajatého bytu z dôvodu neschopnosti hradiť nájom 3- izbového bytu sám, pričom týmto osobám zveruje dohľad nad maloletým, keď je on sám neprítomný. Okolnosť spolubývajúcej osoby otec uviedol už na pojednávaní dňa 2.3.2020, hovoril, že s ním v byte býva „jeden človek“, ktorý mu prispieva na nájomnú sumu 170 eur; v zistení zásadných skutočností o osobe otca o tom, že v minulosti bol 9x odsúdený okrem iného pre majetkovú, násilnú trestnú činnosť, a tiež opakovane pre zanedbanie povinnej výživy (naposledy kvalifikovanou formou, keď sa plateniu výživného vyhýbal úmyselne); tomuto človeku súd zveril dočasne maloletého do osobnej starostlivosti, vychádzajúc pôvodne z vedomia len dvoch trestných konaní, pričom sa nesporne jedná o tak významnú okolnosť, ktorá v nadväznosti na ostatné priamo usvedčuje otca z vedomých klamstiev ako o svojej osobe, tak aj o jej osobe, a z ktorých možno usudzovať o účelovosti správania otca, ktorý svojvoľným odňatím maloletého z jej domácnosti a bránením jej v styku so synom jednoznačne sleduje svoje osobné záujmy na úkor práv maloletého a matky, ktorých cieľom je zabezpečiť si finančné zdroje na úhradu dlžného výživného vo výške cca 2.400 eur, pre ktoré bol len pár dní pred podaním návrhu na začatie konania v tejto veci právoplatne uznaný vinným a odsúdený na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu na 2 roky, v lehote ktorej ho trestný súd zároveň zaviazal na povinnosť splatiť popri bežnom výživnom 50 eur mesačne zmeškané výživné v uvedenej sume, čo za celé obdobie skúšobnej doby predstavuje + cca 100 eur mesačne; v zistení, že maloletý napriek dlhšiemu odlúčeniu z jej domácnosti nemal po nariadení NO zo dňa 12.3.2020 absolútne žiadne problémy so spätnou adaptáciou do svojho pôvodného domova, do ktorého sa spontánne zaradil, pričom podľa súdu to bol zásadný dôvod, pre ktorý nevyhovel jej návrhu na nariadenie NO, ktorým žiadala maloletého zveriť do svojej osobnej starostlivosti a naopak, zveril ho aj bez návrhu otcovi; ovplyvňovanie maloletého proti nej a zistenie takého úmyselného konania otca, ktorým tento účelovo obmedzuje až fakticky znemožňuje styk maloletého s ňou; maloletý od septembra zahájil povinnú školskú dochádzku, ktoré obdobie je v živote dieťaťa nesporne kľúčové z viacerých hľadísk. Uviedla, že od začiatku školského roka je v pravidelnom kontakte s triednou učiteľkou, od ktorej sa dozvedela napr. že maloletý má zlé farbičky, pričom otcovi opakovane hovorila, že potrebuje iné, avšak stále ich nemal; matka ihneď kúpila nové a zakaždým sa informuje u triednej učiteľky, čo dieťa potrebuje prípadne, s čím potrebuje maloletý v rámci edukácie pomôcť. Za oveľa závažnejší problém považuje matka fakt, že otec sa so synom pripravuje na vyučovanie len v nevyhnutnom rozsahu, t.j. ak má písať dva riadky čiarok, tak maloletý urobí len tie dva riadky a na pokyn otca má všetko zbaliť; hoci sú čiarky krivé a nie pekne napísané, neprecvičuje nič navyše. Matku na to upozornila aj triedna učiteľka s tým, že maloletý potrebuje rozhýbavať rúčku. Matka mu založila cvičný zošit a pracuje s ním na zlepšení. Faktom ale je, že ak je s maloletým len každý druhý víkend, nemá možnosť dozeráť na syna, pričom rýchlosť akou v škole napredujú si vyžaduje každodennú prácu s maloletým, čo jej nie je umožnené a otec to nepovažuje za podstatné a maloletý neurobí nič navyše. Poukázala na viditeľné zmeny v oblasti fyzického zdravia maloletého a začínajúce zmeny v správaní sa maloletého, ktoré podľa jej názoru súvisia aj s viditeľne sa rozvíjajúcou jeho nadváhou; uvedené priamo súvisí s tým, že otec sám zrejme nie je schopný zabezpečovať maloletému pravidelne riadnu stravu, keď maloletého večer, keď je ešte hladný, kŕmi sladkosťami a chipsami; teplú stravu má maloletý zrejme len vďaka stravovaniu sa v škole; nepriamo tieto zmeny môžu súvisieť aj s psychikou maloletého, ktorému otec dlhodobo účelovo vštepuje, že matka oňho nemá záujem, čo je spôsobilé negatívne ovplyvniť sebaúctu maloletého, ktorej nedostatok, ako aj nedostatok každodennej prítomnosti matky v živote ešte tak malého dieťaťa môžu byť dôvodom pre vznik potreby kompenzácie týchto nedostatkov, a to práve zvýšenou žiadostivosťou na sladkosti. Nadváha maloletého je fakt, s ktorým jednoznačne aj súvisia bolesti zubov maloletého, ktoré sú nesporne dôsledkom kombinácie množstva sladkostí, hlavne pred spaním, bez následnej ústnej hygieny. Tiež všimla, že maloletý zakaždým keď príde k nej, nemá ostrihané nechty, má špinavé uši a keď ho vzala naposledy zo školy, mal výslovne špinavé šaty. Maloletý jej povedal, že otec mu uši nečistí vôbec, otec trvá na tom, že jedno oblečenie mu musí vydržať celý týždeň a nechty mu strihá len ona. Maloletý sa tiež vyjadril, že otec nevarí, resp. keď je hladný, tak mu uvarí instantnú polievku do šálky a po 18:00 už „riadne“ jedlo nedostane vôbec, lebo aj podľa otca je tučný. Otec mu preto dá už „len keksík“. Keď je maloletý u matky, sleduje hodinky v obave, že po 18:00 už mu matka nedá nič jesť, keďže jej to otec zakázal. Podľa názoru matky uvedené súvisí predovšetkým s tým, že otec na dieťa nestačí, keď aktuálne zrejme aj musí naozaj pracovať (zamestnania síce stále strieda), minimálne z dôvodu súdneho konania, v ktorom si nemôže dovoliť prezentovať sa sám ako príživník. Toto sú podľa jej názoru systémové nedostatky v každodennej starostlivosti, ktorú otec nezvláda poskytovať maloletému dlhodobo. Matka nesúhlasí so závermi prvostupňového súdu, že tieto, inak aj podľa samotného súdu závažné dôvody nie sú natoľko

naliehavé, aby bolo potrebné zasiahnuť na ochranu práv maloletého neodkladným opatrením, preto navrhuje odvolaciemu súdu, aby po preskúmaní napádaného rozhodnutia súdu prvej inštancie toto zmenil tak, že návrhu matky v celom rozsahu vyhovie.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že podľa neho matka opomína účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla a dočasná úprava pomerov účastníkov. Poukázal na § 326 ods. 1 CSP a uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že neodkladné opatrenie je osobitným inštitútom, potreba urgentného a naliehavého zásahu ako jedna zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia musí jednoznačne vyplývať z okolností osvedčených navrhovateľom. V tomto prípade napriek mnohým dehonestujúcim vyjadreniam matky na jeho adresu, jej tvrdenia uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé vyvrátiť správnosť záverov prijatých súdom prvej inštancie v napadnutom uznesení, pretože neosvedčujú splnenie esenciálnych podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z odvolania matky možno vyvodiť, že urgentnosť zásahu súdu do ich rodinných pomerov zakladá na tom, že dieťa nastúpilo do školy a preto sa zmenili aj jeho potreby, pričom on sa s ním podľa názoru matky neučí dostatočne, dieťa má mať nadváhu, kazivosť zubov a zanedbaný zovňajšok a dieťa matke neodovzdáva v súlade s rozhodnutím súdu. Uvedené okolnosti na ktorých matka založila aj dôvodnosť svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, však žiadnym spôsobom neosvedčila a má za to, že tieto tvrdenia sú iba účelové, v rozpore s objektívnou skutočnosťou a matka si na mnohých miestach svojho rozsiahleho odvolania sama odporuje. Matka uviedla, že dieťa nastúpilo do školy, čím sa zmenili jeho potreby. Okrem toho, že dieťaťu pribudli školské povinnosti však vôbec nešpecifikovala, ako by mala byť táto skutočnosť dôležitá pre neodkladný zásah súdu do ich rodičovských pomerov. Matka nielenže neosvedčila, ale ani netvrdila, že si s maloletým vôbec neplní školské povinnosti. Práve naopak, matka sama konštatuje, že sa s dieťaťom učí to, čo povie p. učiteľka maloletého. Matke to ale nestačí a podľa jej slov sama vypožarovala, že dieťaťu sa treba venovať viac a precvičovať s ním preberané učivo aj navyše. Matka túto potrebu vysledovala počas každého druhého víkendy, kedy by mala byť s maloletým. Má za to, že práve učiteľ je garantom odbornosti a vie sa zodpovedne vyjadriť k tomu, čo má ktorý žiak precvičovať a ako sa mu v škole darí. Pretože dieťa je u neho celý školský týždeň a pravidelne sa s ním učí, jeho učebný plán a potreby v rámci vzdelávania vie posúdiť lepšie ako matka počas krátkeho obdobia každého druhého víkendy. Dieťa má v škole výborné výsledky, domov nosí „včielky“ a on sa mu zodpovedne venuje každý deň. Matka tvrdí, že dieťa pri ňom pribralo, čo môže neskôr viesť k jeho zdravotným problémom. Okrem toho spomenula, že nadváha maloletého je podľa nej nesporne dôsledkom kombinácie množstva sladkostí, hlavne pred spaním, bez následnej ústnej hygieny. Tiež si všimla, že maloletý zakaždým keď príde k nej, nemá ostrihané nechty, má špinavé uši a výslovne špinavé šaty. Tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde. Opätovne ide iba o rôzne dohady matky s cieľom spochybniť jeho starostlivosť o dieťa. Vyjadrenia matky v tomto smere vyvracia správa kolízneho opatrovníka, ako aj to, že pokiaľ by maloletý skutočne chodil do školy zanedbávaný tak, ako to matka prezentuje, existoval by záznam aj v škole, kde by bol na túto skutočnosť upozornený. Uviedol, že o dieťa sa zodpovedne stará, dáva mu desiatu a následne má v škole vyvážený obed. Maloletému tiež pripravuje večeru podľa toho čo je doma s prihliadnutím na to, na čo má chuť. Dieťa má v rodine predispozíciu vo vzťahu k prípadnej nadváhe, snaží sa však dohliadať na jeho správnu životosprávu a nedávať mu jedlo pred tým, ako ho ukladá spať. To, že dieťa môže mať toho času nadváhu ešte neznamená, že výberom jeho školských, alebo mimoškolských aktivít nemôže schudnúť v čom ho podporuje a aj naďalej bude na dieťa dohliadať. Nepáči sa mu však, že matka takto haní dieťa, ktoré potom môže mať kvôli neustálym výčitkám týkajúcim sa nadváhy vážne psychické problémy. Matkou označovaná „kazivosť“ zubov, z ktorej si matka sama vyvodila, že vznikla jeho zavinením, podávaním sladkostí maloletému, je v tomto veku bežná, s ohľadom na to, že v tomto veku sa menia mliečne zuby, u ktorých je aj kazivosť oveľa vyššia ako u zubov trvalých. Aj tu s dieťaťom navštevuje zubára a snaží sa minimalizovať riziko vzniku kazov. Pokiaľ ide o stretávanie sa matky s maloletým uviedol, že to bol práve on, kto sa snažil iniciovať stretávanie sa maloletého s matkou. Matka však o dieťa nejavila záujem, po dieťa si nechodí, dokonca každý druhý týždeň je v práci. Poukázal na výsluch maloletého zo dňa 27.07.2019 uskutočnený kolíznym opatrovníkom, kedy maloletý vyslovil, že sa mu s ním býva veľmi dobre, chce bývať u neho a s mamkou sa stretávať iba za jeho prítomnosti. S poukázaním na správu kolízneho opatrovníka je zrejmé, že nariadenie neodkladného opatrenia v znení navrhnutom matkou by bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Matka žiadnym spôsobom neosvedčila dôvodnosť a najmä základnú zákonnú podmienku a to nevyhnutnosť a urgentnosť zásahu súdu do pomerov účastníkov. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za legitímne, vecne a právne správne.

4. Dňa 26.11.2020 doručil otec súdu prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uloží matke povinnosť prispievať na výživu mal. Samuela sumou 80 eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred otcovi do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

5. Súd prvej inštancie návrhu otca vyhovel a nariadil ním navrhované neodkladné opatrenie s odôvodnením, že otec maloletého osvedčil naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov a nebezpečenstvo bezprostredne hroziace maloletému, ktoré odôvodňujú okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia vzhľadom na skutočnosť, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti, starostlivosť o maloletého zabezpečuje sám otec, matka sa na zabezpečovaní tejto starostlivosti nijakým spôsobom nepodieľa a na výživu maloletého už dlhodobo neprispieva. Lustráciou v registri Sociálnej poisťovne súd zistil, že otec bol od 20.08.2020 do 23.11.2020 zamestnaný v spoločnosti JAVISTAV s.r.o. na dohodu o vykonávaní práce, pričom vymeriavací základ predstavoval za uvedené obdobie v mesiaci august 2020 sumu 35,00 eur, v mesiaci september 2020 sumu 52,50 eur a v mesiaci október 2020 sumu 59,50 eur. Matka maloletého je zamestnaná v spoločnosti DEKORT, spol. s.r.o., so sídlom v Košiciach, Štefánikova 42 od 06.02.2017, pričom vymeriavací základ sa pohybuje v rozmedzí od 720,00 eur do 959,83 eur. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že príjem otca je obmedzený a nedokáže z neho pokryť všetky potreby maloletého. Jeho príjem pozostáva len z čiastočného invalidného dôchodku a rodinných prídavkov, pričom nástup maloletého do školy je spojený so zvýšenými nákladmi na štúdium a bežné potreby. Naproti tomu príjem matky naznačuje, že jej životná úroveň je v porovnaní so životnou úrovňou otca vyššia a mala by sa preto podieľať na financovaní potrieb maloletého v nevyhnutnej miere.

6. Aj proti tomuto uzneseniu podala matka (obsahom rozsiahle) odvolanie, v ktorom v podstatnom (týkajúcom sa rozhodnutia o určení výživného) uviedla, že zo správania otca počas rokovaní o uzavretí dohody rodičov o výkone práv a povinností k mal. dieťaťu bolo zjavné, že jeho cieľom nie je záujem maloletého, ale záujem na zabezpečení si príjmov z jej strany pod zámienkou výživného, keď žiada určiť výživné vo výške 175 eur. Namietala, že návrhu otca na nariadenie NO ohľadom výživného, ktoré má byť stanovené len v nevyhnutnej miere, v celom rozsahu súd vyhovel, sám vykonal aj také dokazovanie, ktoré otec vôbec nenavrhol a to lustráciou v registri Sociálnej poisťovne, pričom na tento dôkaz sa opakovane v každom svojom návrhu odvolávala v súvislosti s tvrdením o nespôsobilosti otca pre zverenie mal. Samuela do jeho osobnej starostlivosti, keď už len z priebehu zamestnaní otca jednoznačne vyplýva, že ten preukázateľne nikdy riadne nepracoval, nebol schopný zabezpečovať ani len vlastné potreby, nie to ešte potreby rodiny a po celý čas spolužitia sa správal príživnícky. Na tento dôkaz poukazovala aj v súvislosti s preukázaním jej vlastného zodpovedného prístupu k starostlivosti o rodinu, ako aj absurdnosti tvrdení o jej údajných závislostiach na alkohole a drogách a zhýralom spôsobe života. Konštatovala, že správanie sa otca, resp. vôbec svojvoľné odňatie maloletého z domova, ktorý mal maloletý od narodenia u nej, je účelové a jediný cieľ, ktorý ním otec sleduje je zabezpečiť si prostredníctvom maloletého zdroj pravidelných príjmov, keďže sám nie je ochotný živiť sa svojou vlastnou prácou. O týchto skutočnostiach možno usudzovať práve z registra priebehu zamestnaní otca. K zásadnej zmene dôkaznej situácie na jej strane došlo koncom leta, keď okrem iného z trestného spisu vedeného v trestnej veci podozrivého otca maloletého pre ďalší, v poradí už tretí jeho trestný čin zanedbania povinnej výživy, teda keď z tohto trestného konania získala odpis z registra trestov otca, z ktorého zistila, že otec maloletého je v skutočnosti nie 2x ale až 9x právoplatne odsúdený recidivista, pričom posledné jeho odsúdenie bolo práve dňa 8.3.2019 a to pre trestný čin zanedbania povinnej výživy voči synovi V. J., v rámci ktorého bol otec znovu odsúdený na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu a povinnosťou v skúšobnej dobe zaplatiť matke V. zmeškané výživné 2.400 eur. Po podaní návrhu na začatie konania sa PZ matky pokúsila v dobrej viere usporiadať mimosúdne vzťahy medzi rodičmi, majúc za to, že sa jedná o zlyhanie komunikácie medzi rodičmi po rozchode, pričom počas osobného stretnutia s otcom mu navrhla uzavrieť dohodu o striedavej výchove. PZ matky informovala otca na jeho otázku ohľadom výživného, že v takom prípade spravidla súd nepriznáva žiadnemu z rodičov povinnosť platiť výživné. Otec maloletého požiadal o čas na rozmyslenie, pričom namiesto toho, aby zaujal k návrhu ohľadom dohody rodičov stanovisko, bez akéhokoľvek upozornenia, podal proti nej trestné oznámenie pre neplnenie si vyživovacej povinnosti. V rozhodnom čase otec kategoricky odmietal akýkoľvek jej styk so synom, resp. tento formálne „realizoval“ tak, že za ňou chodieval s maloletým do potravín, kde pracovala a to počas pracovnej doby, kedy sa mu nemohla venovať, čo otec prezentoval synovi tak, aby dobre videl, ako oňho nemá záujem. Hoci bol maloletý u otca, a to už aj bez jej súhlasu, platila mu škôlku vo výške 30 eur mesačne, čo otec sám uviedol aj v návrhu na začatie konania. Potom, ako jej PZ navrhla uzavrieť dohodu o striedavej výchove bez

určenia výživného a otec podal proti nej trestné oznámenie pre zanedbanie povinnej výživy, začal otec popierať, že by ona platila škôlku, pričom svoje predchádzajúce vyjadrenie účelovo v trestnom konaní začal skresľovať tvrdením, že za toto obdobie, čo údajne platila, mu prišiel veľký nedoplatok, ktorý musel sám uhradiť. V trestnom konaní preukazoval úhrady tohto nedoplatku potvrdeniami, o ktorých zistila, že sú v skutočnosti kópiami šekov, ktoré otcovi zrejme poskytli v škôlke, pričom všetky tieto šeky vypísala ona vlastnou rukou a ich aj zaplatila. Tiež informovala súd o tom, ako otec poprel všetky vecné aj peňažné plnenia, ktoré preukazovala dokladmi. Faktom je, že si pred tým doklady nikdy neodkladala. Len náhodou našla doklad u kúpe školskej tašky a školských pomôcok, botasiek, ktoré kúpila A. ona a nie otec. V trestnom konaní však súd na tieto plnenia, ako aj na platby školného v MŠ a tiež peňažné dary A. (napr. 50 eur pri príležitosti menín) nemal ochotu prihliadať. Trestné konanie vedené proti nej napokon bolo zastavené, pretože v súčte aj peňažných plnení (nie len vecných) poskytla za celé obdobie, čo je maloletý u otca (v trestnom konaní otec tvrdil, že od novembra 2018) dokonca viac, ako bola povinná zo zákona, preto ak otec v návrhu na nariadenie NO dňa 20.11.2020 tvrdí, že žiadnym spôsobom nezabezpečuje potreby maloletého ani peňažnou ani vecnou formou, vedome klame. Uviedla ďalej, že mala vždy záujem obstarávať potreby maloletého tak, ako tomu bolo v minulosti, keď maloletý mal u nej svoj domov. Navyše otec je registrovaný hráč, z dôvodu ktorého mu ani nechcela dávať do rúk žiadne peniaze. Výkon osobnej starostlivosti a plnenia vyživovacej povinnosti vyplýva v neposlednom rade aj z fotografií a podaní, z ktorých nemožno mať pochybnosti o tom, že sa synovi venuje, chodíva s ním na výlety, na rôzne zábavno-vzdelávacie akcie, na kúpalisko, do lesa, ktoré podujatia uhrádza zo svojich príjmov. Maloletý bol tiež s celou rodinou v lete na dovolenke. Čo sa týka oblečenia, hoci má príjmy len zo závislej činnosti (v priemere 650 eur mesačne), snaží sa kupovať maloletému, čo skutočne potrebuje a to najmä obuv a spodnú bielizeň, keďže množstvo oblečenia má maloletý po staršom synovi B. (tričká, mikiny, bundy, svetre, rifle). Okrem toho kupuje synovi aj školské pomôcky, kúpila mu školskú tašku a k odvolaniu predkladá pokladničné doklady okúpe školských pomôcok, hračiek, oblečenia, obuvi, rozprávok, fľaše na vodu a iných vecí, ktoré kúpila popri výživnom, ktoré za celé obdobie uhradila na účet otca peňažnou formou, a to za obdobie posledného roka vo výške 700 eur. Vecné plnenia, na ktoré má tiež len náhodou doklad predstavujú hodnotu cca 300 eur, pričom sa jedná len o obdobie 5 mesiacov a neobsahuje výdavky spojené s výletmi, dovolenkou a pod.. Namietala, že nie je pravdou, že otec má príjem vo výške 139 eur z titulu čiastočného invalidného dôchodku, pričom sám otec uvádza, že tento príjem mu bol „pozastavený“, údajne do času, kým nebude prehodnotený jeho zdravotný stav. Faktom je, že k pozastaveniu tejto dávky Sociálna poisťovňa nepristúpi svojvoľne, ak na to nie sú relevantné dôvody a má za to, že otcovi bol príspevok odňatý z dôvodu, že nespĺňa kritéria pre jeho priznanie. Poukázala na nájomnú zmluvu preloženú otcem, z ktorej vyplýva, že výška nájomného je 500 eur, pričom v návrhu otec uvádza platbu nájomného len 330 eur, čo súvisí s jej tvrdením, že otec, neschopný sám platiť nájomné, prenajíma časť bytu tretím osobám, ktoré sa ocitli bez domova a prispievajú mu na nájom sumou 170 eur. Otec je s bývaním odkázaný na náhodnú súčinnosť cudzích ľudí, s ktorými je maloletý následne nútený zdieľať obydlie. Týmto osobám navyše otec zveruje syna v čase svojej neprítomnosti. Zahrnúc do príjmov otca aj príspevok tretích osôb na zdieľané bývanie, predstavuje príjem otca sumu 280 eur. Pravidelné výdavky otca potom predstavujú mesačne v priemere sumu 823 eur. Podľa tvrdení otca, v tejto sume nie sú ešte zahrnuté položky ako nákup ošatenia, drogéria, zubár, výlety a rôzne ďalšie nepravidelné aktivity syna a výdavky jeho domácnosti. Z uvedeného teda vyplýva, že ešte aj bez týchto nepravidelných položiek výdavkov vykazuje domácnosť otca mesačne stratu 543 eur. V ďalšom poukazovala na opakujúcu sa majetkovú trestnú činnosť otca, že napriek finančne poddimenzovanej domácnosti si mal obstaráť psa, že svoje výdavky zvyšuje využívaním platených právnych služieb advokáta, že o údajných výdavkoch nepredložil okrem nájomnej zmluvy a rozhodnutia školy o prijatí maloletého do školského klubu jediný jeden dôkaz. Konštatovala, že možno mať pochybnosti o potrebe školského klubu, keď otec odpracoval v spoločnosti JAVISTAV s.r.o. v mesiaci august 14 hodín (necelé dva dni), v mesiaci september 21 hodín, t.j. necelé tri pracovné dni a v mesiaci október 23,8 hodín, teda tiež nie viac ako 3 pracovné dni a v novembri už opäť nikde nepracoval, je údajne práceneschopný, neuviedol však výšku nemocenskej dávky. Pokiaľ ide o výdavky na lieky 60 eur na 3 mesiace uviedla, že otec by mal všetky lieky plne hrazené, v zdravotnej poisťovni je však dlžníkom, v dôsledku čoho mu je priznaná len nevyhnutná zdravotná starostlivosť a poisťovňa mu hrdí len inzulín, ihly, ale lieky si musí kupovať, nakoľko nie sú považované za nevyhnutné. Tiež nie je zjavné, komu otec kupuje podporné preparáty (vitamíny) v hodnote 25 eur mesačne, keďže maloletý nič také nepotrebuje. Ak otec tvrdí, že kupuje synovi ovocie, tak podľa vyjadrenia maloletého to nie je pravda. Otec výslovne nekupuje ani zeleninu, ani ovocie. Čo sa týka jogurtov, jeden jogurt stojí 25 centov. Ak by otec dával synovi na desiatu denne jogurt, tak za mesiac je to max. 5 eur. Obed má syn v škole. Na otca zostávajú už len raňajky a večera, pričom každý druhý víkend je syn u nej. Čo sa týka zošitov za

25 eur mesačne uviedla, že jeden zošit stojí cca 30 centov preto namieta, žeby maloletý spotreboval mesačne 83 kusov zošitov. Vo vzťahu k nákladom na telefón uviedla, že telefón kúpila synovi ona v akcii ku svojmu paušálu za 11,80 eur. Zaplatila mu aj aktiváciu a nabila kredit 9 eur. Tento kredit prepadol, pretože má so synom dohodu, že ju prezvoní a ona, keďže má neobmedzené volania, mu zavolá späť. Takto si volajú takmer každý deň, pričom na svojom účte vidí spotrebu dát. Naposledy mu kredit doplnila o 5 eur a v tejto výške ho stále A. má. Otcom tvrdené mesačné výdavky 9 eur na telefón sú preto len ďalšia lož. Podľa jej názoru sa jedná o jeho telefón, nie o synov. Otec nemá dôvod na takéto platby, ktoré navyše tiež žiadnym spôsobom nepreukázal. Čo sa týka výdavkov spojených so začiatkom školského roka, ako už uviedla a riadne súdu preukázala, kúpila synovi školskú tašku, naplnený peračník, dokúpila mu nové farbičky, prezuvky, fľašu na vodu. Otec uvádza výdavky 120 eur, avšak tieto žiadnym spôsobom nekonkretizoval a o ich úhrade tiež nepredložil žiaden dôkaz. Čo sa týka futbalového krúžku otec nepreukázal, že platí 13 eur, pričom má vedomosť o tom, že krúžok je platený formou vzdelávacieho preukazu, rodič dopláca len 2 eurá. Napriek tomu, že otec nemohol ani len osvedčiť skutočnosť, že ona dobrovoľne neprispieva na výchovu svojho syna, ako aj napriek faktom súdu známym z doterajšieho priebehu konania, ktoré sa týkajú jej príjmov a výdavkov, pričom má ešte vyživovaciu povinnosť voči 16-ročnemu synovi B., aktuálne žiakovi 2. ročníka Železničného odborného učilišťa, určil jej súd výživné v sume 80 eur. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom dospel súd k tejto sume, a to aj s ohľadom na dikciu § 366 CMP, podľa ktorého neodkladným opatrením možno určiť výživné len v nevyhnutnej miere. Poukázala na to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, nie však otec dieťaťa na životnej úrovni matky. Tiež nemožno súhlasit' s odôvodnením rozhodnutia ohľadom jej príjmov, kde súd sám sebe podsúva a sám seba zavádza, že príjmy matky sú vo výške 720 až 959 eur. Jedná sa hrubú mzdu, pričom jej skutočný pravidelný čistý príjem je cca 660 eur, o čom predložila potvrdenie o príjme, ktoré vystavil zamestnávateľ. V skutočnosti zvláda výdavky domácnosti len vďaka finančnej pomoci zo strany jej partnera, ktorý prispieva mesačne na stravu sumou 200 eur a hradí fakticky všetky mimoriadne výdavky, vrátane dovolení, sviatkov a iných obdobných výdavkov. Rozdiel príjmov a výdavkov domácnosti bez príspevku jej partnera na stravu predstavuje sumu 103,40 eur. Z tejto sumy by mala hradit' ešte aj stravu, oblečenie, dorgériu + mimoriadne výdavky ako školské a mimoškolské aktivity syna B.; lieky, zubár, nedoplatky, opravy v domácnosti, sviatky a pod.. S príspevkom partnera 200 eur má k dispozícii priemerne mesačne sumu 303,40 eur. Pracuje v potravinách, nakupuje v akciách a každé euro si musí dobre rozmyslieť, na čo použije. Určitú rezervu vie vytvorit' z odmien, ktoré však nie sú pravidelné. Spravidla na konci roka dostáva odmenu cca 200 eur. Čo sa týka splátky pôžičky vo výške 180 eur zdôraznila, že sa jedná o úver, ktorý bol braný počas spolužitia s otcom maloletého, ktorý si nárokoval po rozchode na polovicu vecí kúpených z úveru nikdy si ale nenárokoval na jeho splácanie. Úver bol braný v súvislosti s kúpou bytu koncom roku 2017 za kúpnu cenu 86.880, jednalo o družstevný byt, ktorého odkúpenie stálo ďalších asi 1.600 eur. Časť úveru bola použitá na doplatok kúpnej ceny, keďže byt kupovala za peniaze z predaja bytu rodičov v pôvodnom stave, ktorý predali s otcom maloletého za sumu 79.500 eur. Z úveru 12 tis. sa na doplatok použilo cca 9.000 eur ďalšia časť úveru bola použitá na dozariadovanie bytu nábytkom a tiež nejakú spotrebu. Nie je pravdou tvrdenie otca, že vlastní ešte jeden 3-izbový byt, v ktorom nebýva, mohla by ho dať do nájmu a tým si zvýšiť svoje príjmy. Vlastní len jeden byt, v ktorom býva so svojim starším synom a riadne ho aj užíva. Konštatovala, že súdom určené výživné v nevyhnutnej miere 80 eur nezodpovedá zákonným kritériám. Ak súd zohľadňoval navonok neľahkú finančnú situáciu otca, v ktorej sa však ten ocital celý život z dôvodu svojej lenivosti, pretože ani diagnóza, ktorou otec trpí ho reálne nediskvalifikuje z pracovného procesu, tak rozhodne nesledoval záujem maloletého, ale záujem otca. Otcovi síce bola diagnostikovaná cukrovka a príspevok, ktorý dostával bol fakticky príspevkom na stravu, to však neznamená, že by s touto diagnózou nemohol pracovať. Problém otca je vtom, že on pracovať jednoducho nechce. Finančná situácia otca je dôsledkom jeho vlastného životného štýlu, nie dôsledkom objektívnych príčin. Konštatovala, že súd mal uvedené vyhodnotit' ako nespôsobilosť otca vykonávať osobnú starostlivosť o mal. dieťa a nie reparovať tento stav určením zjavne neprimeraného výživného matke, ktorá by bola schopná poskytovať maloletému všetko, čo potrebuje aj po materiálnej stránke, a to predovšetkým stabilné výchovné prostredie. Z údajov predložených otcom je evidentné, že nie je schopný postarať sa ani len sám o seba, a to ani vo vzťahu k jeho najzákladnejším životným potrebám, jeho finančná situácia však rozhodne nie je dôsledkom výkonu jeho osobnej starostlivosti o mal. A., ktorý je od rána do 16.00 hod. každý deň v škole a každý druhý víkend u nej. Práve naopak, situácia rodičov a mal. A. v celom jej kontexte poskytuje jednoznačný záver, že otec jednoducho zneužíva mal. A. a usiluje sa práve prostredníctvom syna cez výživné zabezpečiť si aspoň čiastočne pravidelnosť svojich príjmov do budúcnosti. V skutočnosti neexistuje jediný relevantný dôvod, prečo súd maloletého zveril otcovi a nie jej, pričom v tejto situácii maloletého ponecháva, a to ešte aj napriek tomu, že sám

údajne dospel k záveru o tom, že príjem otca je obmedzený, že otec nedokáže pokryť všetky potreby maloletého a dieťaťu preto hrozí nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy.

7. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že jej námietky k výkonu jeho osobnej starostlivosti o dieťa uvádzané v odvolaní považuje za účelové a bez právneho významu, keďže predmetom odvolacieho konania je uznesenie súdu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie spočívajúce v povinnosti matky prispievať na výživu mal. syna. Za dôležité naopak považuje zdôrazniť najmä to, že matka na výživu dieťaťa pred nariadením neodkladného opatrenia prispievala len sporadicky vo výške mnohokrát nedosahujúcej ani 30% zo sumy životného minima, dieťaťu nezakupovala žiadne vecné plnenia, nezaujímal sa o materiálne potreby dieťaťa, neprispievala ani osobnou starostlivosťou o dieťa. Poukazoval na to, že matka aj v čase, keď bola podľa rozhodnutia súdu oprávnená byť s dieťaťom preňho neprišla, bez vysvetlenia, bez zavolania, aj keď ju dieťa čakalo. Dieťa je potom zbytočne nezaujmom matky sklamané. Nie raz sa stalo, že matku stretli keď boli na ihrisku no matka sa tvárila, že syna nevidí. Matka sa tak nielenže nestará o materiálne potreby dieťaťa, ale nevykonáva ani osobnú starostlivosť o dieťa v rozsahu v akom ju na to oprávňuje súdne rozhodnutie a s dieťaťom je iba sporadicky, kedy to jej vyhovuje. Na rozdiel od matky on s dieťaťom trávi plnohodnotný čas, pripravuje mu desiatu, stará sa, aby mal každý deň teplú stravu, učí sa s ním, kontroluje mu domáce úlohy, nakupuje školské potreby, ošatenie, obuv, hygienické potreby, podporuje ho v jeho záľubách, chodí s ním do prírody, do parku a trávi s ním zmysluplne všetok voľný čas. Predstava matky o výžive dieťaťa je tak pre neho absolútne nepochopiteľná. Matka má príjem ako sama uviedla cca od 720 do 959,83 eur. Napriek tomu na svoje vlastné dieťa prispievala mesačne sumou podľa vlastnej ľubovôle, ktorá mnohokrát nedosahovala ani len zákonné minimum. Matka sa ani netají tým, že na výživu svojho syna napríklad v mesiaci 03/2020 alebo 05/2020, či 11/2020 neprispela absolútne ničím. Maloletého pýtal, či mu matka zakúpila veci, o ktorých predložila pokladničné doklady, pretože domov nepriniesol žiadnu z vecí, ktoré matka tvrdí, že dieťaťu kúpila. Maloletý bol skleslý a povedal, že nevie o žiadnych veciach, ktoré by mu matka kúpila s výnimkou ceruzky, strúhadla a pravítka, ktoré dostal pod stromček. Konanie matky preto už pokladá za amorálne. Matka evidentne predložila do konania pokladničné doklady, ktoré sa zjavne nevzťahujú k zabezpečeniu vecných plnení pre mal. syna a navyše ide o nákup položiek v minimálnej hodnote, ktoré ani zďaleka nekopírujú reálny rozsah nevyhnutných potrieb mal. dieťaťa, pričom maloletý je vo veku, kedy sa vyvíja a rastie. Matka ďalej napáda aj výšku jeho príjmu a sama si vytvára premisy o tom, že mu bolo pozastavené vyplácanie dávky z dôvodu jeho „lajdactva“ a pri každej novej príležitosti ho dehonestuje, osočuje a navyše úmyselne klame. Rovnako je tomu aj v prípade tvrdenia, že má byť prenajímať osobám bez domova, čo má svedčiť o tom, že nie je schopný zabezpečiť dieťaťu pocit domova a súkromia. Uvedené však vyvracia aj vyjadrenie samotného mal. dieťaťa, ktoré dňa 27.7.2019 pred kolíznym opatrovníkom vyjadrilo svoj názor, že chce byť v jeho osobnej starostlivosti. Dieťa je u neho šťastné a spokojné a on robí všetko preto, aby sa mu dostalo lásky, výchovy a aby aj po materiálnej stránke zabezpečil jeho potreby. Matka sa nestarala či dieťaťu má za čo kúpiť nové topánky alebo školské potreby, alebo keď mu prichystať raňajky, desiaty a obedy. Nariadené neodkladne opatrenie preto považuje v celom rozsahu za dôvodné vzhľadom na doterajšie plnenie matky ako aj s prihliadnutím na výšku príjmu matky a ich rozdielnu životnú úroveň. S jeho výdavkami mu pomáha jeho matka, avšak situácia sa potom ako dieťa nastúpilo do školy a ako sa zhoršil jeho zdravotný stav stala neúnosnou. Pokiaľ matka rozpísala svoje výdavky poukázal na § 62 ods. 5 Zákona o rodine a uviedol, že matka je povinná počínať si tak a prispôbiť svoje potreby tomu, aby v prvom rade zabezpečila výživu mal. dieťaťa. Matke podľa ňou predloženého rozpisu po úhrade všetkých výdavkov ostáva disponibilný zostatok, ktorý môže byť použitý na výživu mal. dieťaťa, no napriek tomu matka, ktorá sa prezentuje ako milujúci a zodpovedný rodič nemieni dieťaťu hradiť ani 80 eur mesačne, aj keď jej to jej schopnosti a zárobkové možnosti dovoľujú a výška opodstatnených výdavkov maloletého prevyšuje sumu 80 eur. Napadnuté uznesenie pokladá za vecne a právne správne a navrhol, aby ho odvolací súd v celom rozsahu potvrdil.

8. Kolízny opatrovník v správe z 9.2.2021 uviedol, že v zmysle Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti oboch rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Otec maloletého osvedčil naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy maloletému, ktoré odôvodňujú okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia vzhľadom na skutočnosť, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti, starostlivosť o maloletého zabezpečuje sám otec, matka sa na zabezpečovaní tejto starostlivosti nijakým spôsobom nepodieľa a na výživu maloletého už dlhodobo neprispieva. Napriek tomu príjem matky naznačuje, že jej životná úroveň je v

porovnaní so životnou úrovňou otca vyššia a mala by sa preto podieľať na financovaní potrieb maloletého v nevyhnutnej miere. Vzhľadom na potrebu bezodkladnej úpravy pomerov súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie a upravil vyživovaciu povinnosť matky pre mal. A. v nevyhnutnej miere a s týmto rozhodnutím sa úrad stotožňuje.

9. Matka v stanovisku k vyjadreniu otca k jej odvolaniu proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia o určení výživného zopakovala svoje tvrdenia uvedené v odvolaní proti uzneseniu, obsah ktorých vzhľadom na skutočnosť, že nepriniesli do veci žiadne nové svetlo, nebolo potrebné pojať do odôvodnenia tohto rozhodnutia a tieto budú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Matka trvá na podanom odvolaní a navrhla, aby odvolací súd, aby jej odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a návrh otca na nariadenie NO, ktorým je bola určená povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 80 eur zamietol.

10. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 26P/65/2019-155 zo 17.9.2020 v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 65 bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 66 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v časti návrhu matky na zverenie mal. A. do jej osobnej starostlivosti a úpravy styku maloletého s otcom neboli splnené ku dňu jeho rozhodnutia zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa platnej úpravy CMP v spojení s CSP, pretože v tej dobe nebola preukázaná potreba dočasne upraviť pomery účastníkov konania, nakoľko nebola osvedčená ani danosť práva (nároku), nebolo preukázané, že by maloletému A., ktorý bol uznesením o nariadení neodkladného opatrenia č.k. 26P/65/2019-151 z 12.3.2020 (právoplatným 16.5.2020) dočasne zverený do osobnej starostlivosti otca a bol upravený styk matky s maloletým, hrozila bezprostredná ujma, preto uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a dodáva, že neodkladné opatrenie má slúžiť na dočasné zabezpečenie ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania, pričom jeho použitie je namieste, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Odvolací súd dáva do pozornosti, že matka doručila súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 9.3.2020, ktorým sa domáhala zverenia mal. A. do striedavej starostlivosti oboch rodičov a to po tom, čo súd dňa 2.3.2020 odročil pojednávanie na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania. O návrhu matky rozhodol súd vyššie uvedeným uznesením č.k. 26P/P/2019-151 z 12.3.2020, ktorým zveril mal. A. do osobnej starostlivosti otca. Uznesením č.k. 26P/65/2019-226 z 20.8.2020 súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil v konaní znalca z odboru Psychológia, odvetvia Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Psychológia sexualita a ad hoc v odvetví Poradenská psychológia M. L. L. za účelom zistenia vzájomných väzieb medzi členmi rodiny, posúdenia rodičovských kompetencií na strane matky a otca, posúdenia vôle maloletého v otázke úpravy styku a určenia najvhodnejšieho spôsobu úpravy styku maloletého s rodičmi. Pred dorúčením súdneho spisu znalkyni za účelom vypracovania znaleckého posudku matka dňa 9.9.2020 doručila súdu návrh na nariadenie neodkladného

opatrenia, ktorým žiadala zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti a otca zaviazat' prispievať na jeho výživu sumou 50 eur mesačne a upraviť styk otca s maloletým každý nepárny víkend od soboty od 10:00 hod. do nedele do 16:00 hod.. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 26P/65/2019-253 zo 17.9.2020 návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd poznamenáva, že nevyhnutným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov. Práve táto naliehavosť je príčinou, že súd môže o nariadení neodkladného opatrenia rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdý nárok nepochybne preukázaný. Len v prípadoch osvedčenia bezprostredného ohrozenia zdravia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu je namieste neodkladným opatrením rozhodnúť pred rozhodnutím v merite veci. Základnými znakmi neodkladných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Neodkladné opatrenie neprejudikuje prípadný úspech, resp. neúspech v konaní vo veci samej. Súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne aj bez vylúču účastníkov konania, čím je daná možnosť súdu rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez toho, aby sa účastníci k návrhu na jeho nariadenie priamo alebo písomne vyjadrili. Táto skutočnosť je v súlade s účelom neodkladného opatrenia, pretože súd v zákonom stanovenej relatívne krátkej lehote nemá čas na dokazovanie a o nariadení neodkladného opatrenia rozhoduje na základe pravdepodobnosti s tým, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je vždy prioritný záujem detí. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je založené na výsledkoch dokazovania, na závere o skutkovom stave a ani na právnom posúdení veci. Nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí. Rozhodovanie o neodkladnom opatrení teda nie je konaním nadchádzajúcim, ale konaním o neodkladnom opatrení, ktorého zmyslom a účelom je rýchla (spravidla neodkladná) a účinná predbežná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci samej, preto nemôže byť relevantný odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutočný stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z návrhu matky je zrejme, že vzťahy medzi rodičmi sú v súčasnej dobe problematické a konfliktné. Dôsledné skúmanie týchto vzťahov si vyžaduje rozsiahle a časovo náročnejšie dokazovanie presahujúce rámec konania o nariadení neodkladného opatrenia a v neposlednom rade i nariadené znalecké dokazovanie. Až rozhodnutie vo veci ako výsledok dokazovania zohľadní, ktoré skutkové okolnosti boli dôležité pre rozhodnutie o návrhu matky. Skutočnosti uvádzané matkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj skutočnosti uvádzané otcom v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú nepochybne relevantné pre rozhodnutie vo veci samej, nie však pre okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Odvolací súd dospel k presvedčeniu, že v tomto prípade nie je daný zákonný dôvod nariaďovať zverenie maloletého A. do osobnej starostlivosti matke neodkladným opatrením, pretože nebola preukázaná naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov a bezprostredne hroziacej ujmy odôvodňujúcej okamžitý zásah súdu vo forme neodkladného opatrenia, keďže starostlivosť o maloletého je riadne a na požadovanej úrovni zabezpečovaná otcom od novembra 2018. Vzhľadom k tomu, že matka vo svojom návrhu žiadnym spôsobom nepreukázala naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov, aby súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti a upravil styk otca s maloletým, odvolací súd s poukazom na ust. § 329 ods. 2 CSP, podľa ktorého je pre neodkladné opatrenie rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 26P/65/2019-155 zo 17.9.2020 ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Odvolací súd následne preskúmal aj matkou napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 26P/65/2019-305 z 9.12.2020 v zmysle zásad vyplývajúcich z §65 bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým konajúci súd nariadil platiť výživné v nevyhnutnej miere. V súlade s § 366 CMP podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach výživného je osvedčenie skutočností, že bez zásahu súdu do pomerov účastníkov by bolo ohrozené zabezpečovanie výživy oprávneného, v tomto prípade mal. A., v nevyhnutnom rozsahu, ktorý rozsah je zásadne odlišný od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplývajúci zo zákonných kritérií uvedených v § 62 a nasl. Zákona o rodine. Podstatným je preukázanie, že potreby oprávneného dieťaťa nie sú v konkrétnej situácii, v ktorej sa dieťa nachádza, uspokojované ani v nevyhnutnej miere. Podľa vyjadrenia matky (na pojednávaní dňa 2.3.2020) pracuje v spol. DEKORT spol. s r.o.. Zptvrdenia o výške príjmu zamestnávateľa vyplynulo, že navrhovateľka dosahovala v období od 01-12/2018 čistý mesačný príjem 602,31 eur, v období 06/2018 - 05/2019 čistý mesačný príjem 627,27 eur (pričom vymeriavací základ sa pohybuje v rozmedzí od 720

do 959,83 eur) a poberá rodinné prídavky na staršieho 16 ročného syna, ku ktorému má aj vyživovaciu povinnosť, vo vzťahu k synovi bolo určené výživné, ktoré však otec maloletého neplatí, preto matka požiadala o náhradné výživné. Svoje výdavky vyčíslila sumou 550 eur, ktoré okrem výdavkov na bývanie zahŕňajú výdavky na mesačníky, telefóny a ostatné potrebné veci pre ňu a staršieho syna. Podľa vyjadrenia otca na výživu maloletého matka neprispieva. V období od 22.5.2020 do 26.8.2020 bol otec zamestnaný na základe Dohody o pracovnej činnosti u zamestnávateľa Livemont s.r.o. (vymeriavací základ za 05/2020 predstavoval sumu 34 eur, 06/2020 sumu 68 eur, 07/2020 sumu 34 eur a 08/2020 sumu 34 eur), od 20.8.2020 do 23.11.2010 bol otec zamestnaný v spol. JAVISTAV s.r.o. na základe Dohody o vykonávaní práce, pričom vymeriavací základ predstavoval za obdobie 08/2020 sumu 35 eur, 09/2020 sumu 52,50 eur a 10/2020 sumu 59,50 eur. Otec bol poberateľom čiastočného invalidného dôchodku vo výške 139,20 eur vyplácanie ktorého mu bolo pozastavené do času ustálenia jeho zdravotného stavu a zároveň poberá rodinné prídavky vo výške 24 eur. Takýto nízky príjem otca je natoľko nízky, že nepostačuje ani na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého v nevyhnutnej miere, čím otec osvedčil nebezpečenstvo hroziace najlepšiemu záujmu maloletého, ako aj naliehavosť potreby okamžitej zásahu súdu formou neodkladného opatrenia. Na základe vymeriavacieho základu zisteného z potvrdenia zo Sociálnej poisťovne (vymeriavací základ matky a otca) odvolací súd, že dospel k záveru, že je v možnostiach matky prispievať na výživu maloletého dieťaťa 80 eur mesačne. Konštatuje, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav vecí v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého uznesenia presvedčivé a odvolací súd sa s jeho závermi stotožňuje. Matka maloletého ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne také skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o určení výživného pre mal. A..

19. Odvolací súd dodáva, že v tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie zistil a v odôvodnení rozhodnutí opísal skutočný stav v rozsahu potrebnom pre nariadenie neodkladného/ných opatrenia/ní, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. V konaní vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. A. vedenom na konajúcom súde pod sp. zn. 26P/65/2019 bude súd vykonávať riadne dokazovanie, prešetrí osobné, majetkové pomery rodičov, i odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, rodičia budú môcť prezentovať svoje návrhy a postoje a súd bude skúmať všetky rozhodujúce skutočnosti, aby úprava výkonu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu bola predovšetkým v jeho záujme.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil aj napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie č.k. 26P/65/2019-305 z 9.12.2020 ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

21. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).